

A childlike painting on a light blue background. In the upper right, there is a large yellow sun with several yellow rays. Scattered across the scene are several butterflies: two with yellow wings and black bodies, and two with red wings and black bodies. At the bottom center, a brown dog with a white patch on its chest is depicted. The dog is standing on a green patch of grass. The overall style is expressive and colorful, typical of a child's artwork.

7

**44. LETNIK
1997-1998**

GALEB

MLADINSKA REVIIJA
44. LETNIK 1997-98
MAREC 1998
ŠTEVILKA 7

Platnica:
Maja Ota, 3. r. (1996-97)
COŠ "F. Venturini" - BOLJUNEC

Izdaja: Soc. Coop. Novi Matajur a r.l.
Čedad

Glavna urednica: **Majda Železnik**
Odgovorni urednik: **Dušan Udovič**
Uredniški odbor: **Marij Čuk, Kristina Kovačič, Mirjan Mikolj, Vera Poljšak, Magda Tavčar, Ksenija Majovski**
Naslov uredništva: **Galeb, Ul. dei Montecchi 6, 34137 Trst, telefon (040) 7796390** – Naročila in ekspedit: **7796600**

Fotostavek, fotoliti in tisk: **Graphart, Obrtna cona Dolina, Dolina 507/10, tel. (040) 8325009**

Naročnina (10 števil): **38.000 lir**. Posamezna številka v Republiki Sloveniji **350 tolarjev**, naročnina **3.500 tolarjev**.

Galeb je mesečnik in je registriran na sodišču v Trstu pod št. 158 od 3. maja 1954, od 7. januarja 1995 pa pod št. 18/94 na sodišču v Vidmu.

Včlanjen je v zvezo periodičnega tiska USPI (Unione Stampa Periodica Italiana).

VSEBINA

Neža Maurer: Pravljica.	3
Živa Gruden: Krivopete in štruklji	4
Miroslav Košuta: Kar tako o nosorogu.	6
Štefka Kac-Marn: Prijateljčka vrtnarita.	8
Anja Štefan: Miška	10
Marjan Tomšič: Martova velika junaštva Flip in Flap in Šluf	11
Tone Pavček: Zlobni angel	15
Živa Pahor in Andrej Furlan: Polne cule in rdeče roke	16
Karolina Kolmanič: V šoli nič novega.	18
Jože Sevljak: Če zmanjka sline.	20
Klarisa M. Jovanovič: Iz slovenskega koledarja: Marec - Sušec	22
Berta Golob: Palček Bralček.	24
Lilijana Praprotnik-Zupančič: Šola za pse	25
Vera Poljšak: Beremo, rišemo, pišemo	26
Šolarji pišejo in rišejo	29
Peter Furlan: Ronč in Brenč v neokrnjeni naravi (zadnja stran platnice)	

Ilustracije so naredili: Vesna Benedetič (str. 9, 19), Mojca Cerjak (str. 15), Veno Dolenc (str. 22-23), Peter Furlan (zadnja stran platnice), Jasna Merku (str. 10, 21), Klavdij Palčič (str. 6-7, 12-13), Živa Pahor (str. 17), Lilijana Praprotnik-Zupančič (str. 25), Magda Tavčar (str. 3, 24, 26-28), Luisa Tomasetig (str. 5).

NEŽA MAURER

Narisala MAGDA TAVČAR

Pravljica

SKOZI OKNO NEBA
GLEDATA DVE BUČKI:
PRVA SONČEK HRUSTLJA,
DRUGA DEŽEK PIJE.

SKOZI OKNO NEBA
GLEDATA DVE BUČKI:
ČE LEPO JU POZDRAVIŠ -
MAVRICA ZASIJE.

Krivopete in štruklji

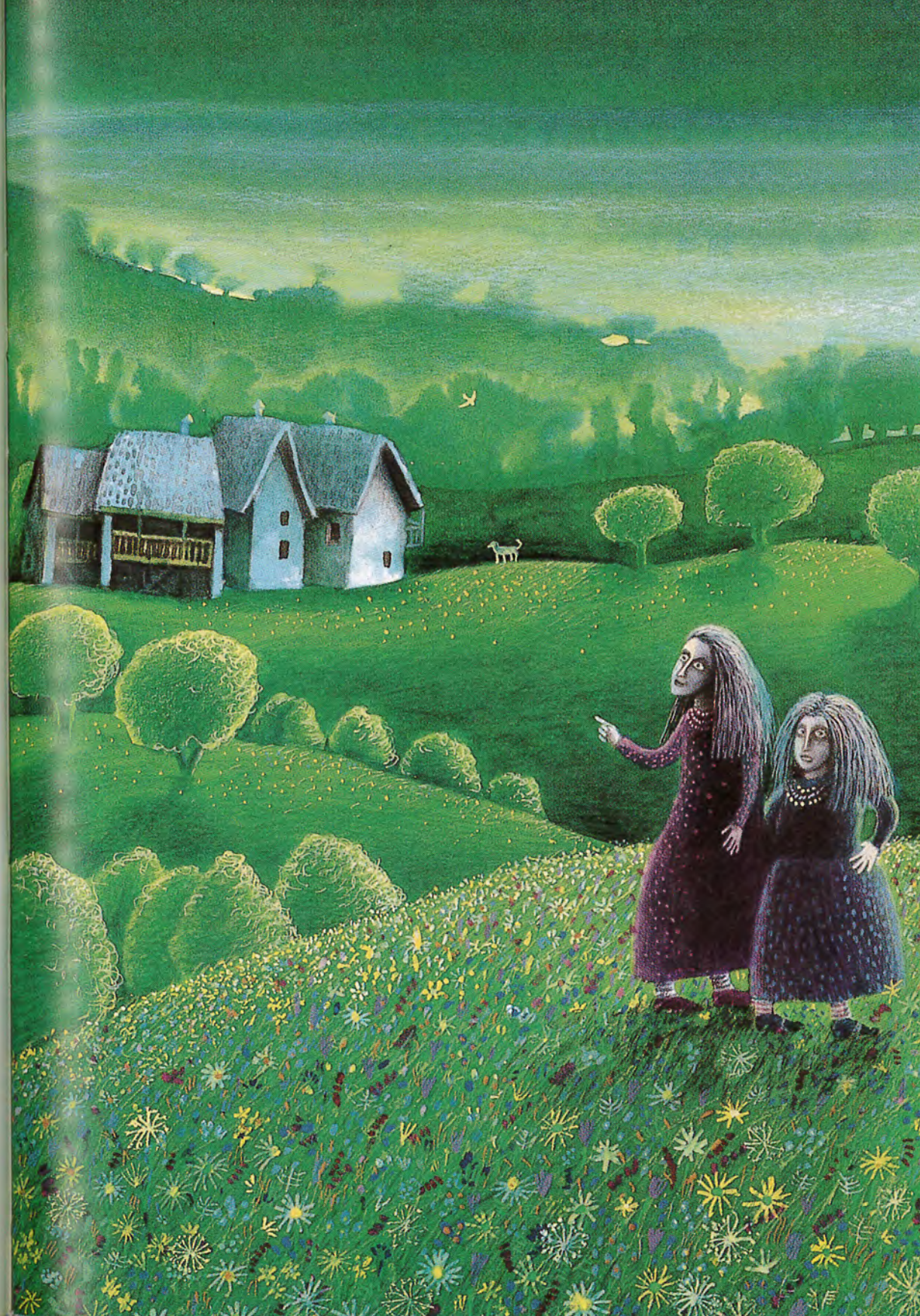
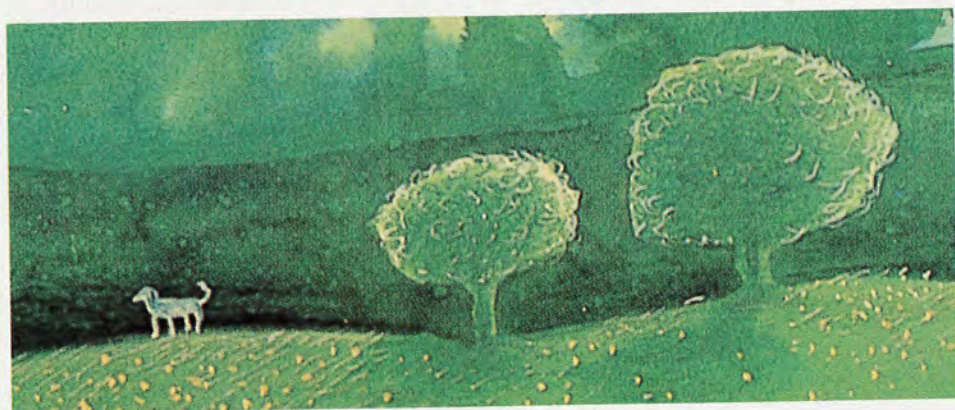
NEKOČ STA BILI DVE DIVJI ŽENI. TI ŽENI STA ŽIVELI V JAMI ZA SKALO, BILI STA KRIVOPETI, KER STA IMELI NOGE NAROBE OBRNJENE.

NEKEGA DNE STA ŽENI PRISLI V VAS IN STA ŠLI V NEKO HISO. GOSPODINJA JE RAVNOKAR KUHALA ŠTRUKLJE. KO JU JE VIDELA, SE JE ZBALA, DA JI SNEDO ŠTRUKLJE, IN JIMA JE REKLA:

“ALI BI MI ŠLI V POTOK PO VODO? DALA VAMA BOM ŠTRUKLJE.” KRIVOPETI STA PRISTALI. GOSPODINJA JIMA JE ZA NATAKANJE VODE DALA RESETO, DA BI TAKO VODA IZTEKLA IZ NJEGA.

TOČITA, TOČITA, VELIKO ČASA STA ZAMUDILI IN NIČ NATOČILI. VRNILI STA SE V VAS, JEZNI, IN STA VSE ZACOPRALI. MOŽJE SO POD VASJO ORALI IN SE JIM JE ZLOMILO DREVO, VSE JIM JE ŠLO SLABO, VOLI NISO VLEKLI IN MOŽJE NISO MOGLI DELATI. KRIVOPETI STA ŠLI SPET V HISO IN STA HOTELI ŠTRUKLJE. ŽENA JIM JE REKLA:

“KAR SAMI SI JIH VZEMITA IZ KOTLA!” KRIVOPETI STA ŠLI H KOTLU, DA BI VZELI ŠTRUKLJE, ŽENA PA JU JE KAR “HOP” NOTER POTISNILA.

MIROSLAV KOŠUTA
Narisal KLAVDIJ PALČIČ

Kar tako o nosorogu

Nosorog se je znašel v mestnem prometu -
kar tako,
prevrnil več avtomobilov v naletu -
kar tako,
pomendral vrsto motorjev, skirov, koles -
kar tako,
izruval v parku dvoje stoletnih dreves -
dvakrat sto!

Zdaj svoj rog za pešci s kužki poganja -
kar tako,
a ne pešcem ne kužkom se nič ne sanja -
kar tako,
kdo je to in od kod se je neki vzel -
kar tako,
da je sitno norčav in norčavo debel -
pa zelo!

Če pa je že tam, naj kar bo.
Kdo? - Kdo! Nosorog Kartako.

Prijateljčka vrtnarita

“Ti, Bosonogec, boš vzela kar moje grabljice, lopatko in kangljico, vse tisto, kar sem uporabljal jaz, ko sem bil še malček. Uredila bova gredico, ki mi jo je mama odstopila na vrtu. Semena sva tudi dobila. Poglej: korenček, pesa, solata, redkev, petersilj. Še nekaj rozic bova dodala, da bo vse prav. Je tako?” je David vzpodbujal sebe in svojo lutko.

Odšla sta med ptičje ščebetanje, v pomlad, ki je prihajala med drevje, v zaspano zemljo, v zrak. David je kopal gredo, grabil in se držal tako modro kot njegov dedek, kadar je delal kaj takega. Bosonogec je grabil grudice na kupčke. Dolgočasil se je. Iz vrečk je začel vsipavati semena. Tudi pomešal jih je.

“Videl sem tvojo mamo, da v juho da sol, poper, majaronove plevice in druge začimbe kar eno za drugo. Zakaj bi tudi midva ne imela pomešane vrtnine na tej najini gredi,” se je hihital Davidu.

“Naj bo!” je nekoliko godrnjaje pritaknil deček, posejal, kar je pač bilo in že sta stekla k dedku, ki je prihajal po potki ob potoku.

“Dedek, zelo rad bi piskal! Ti znaš rezljati piščali. Iz česa jih narediš?”

David je dedka objemal okrog pasu, Bosonogec je zrl iz zgornjega Davidovega žepa naravnost v oči. Tako je imel dedek kmalu v rokah nož in pod njegovimi rokami je nastajala lična leskova piščalka.

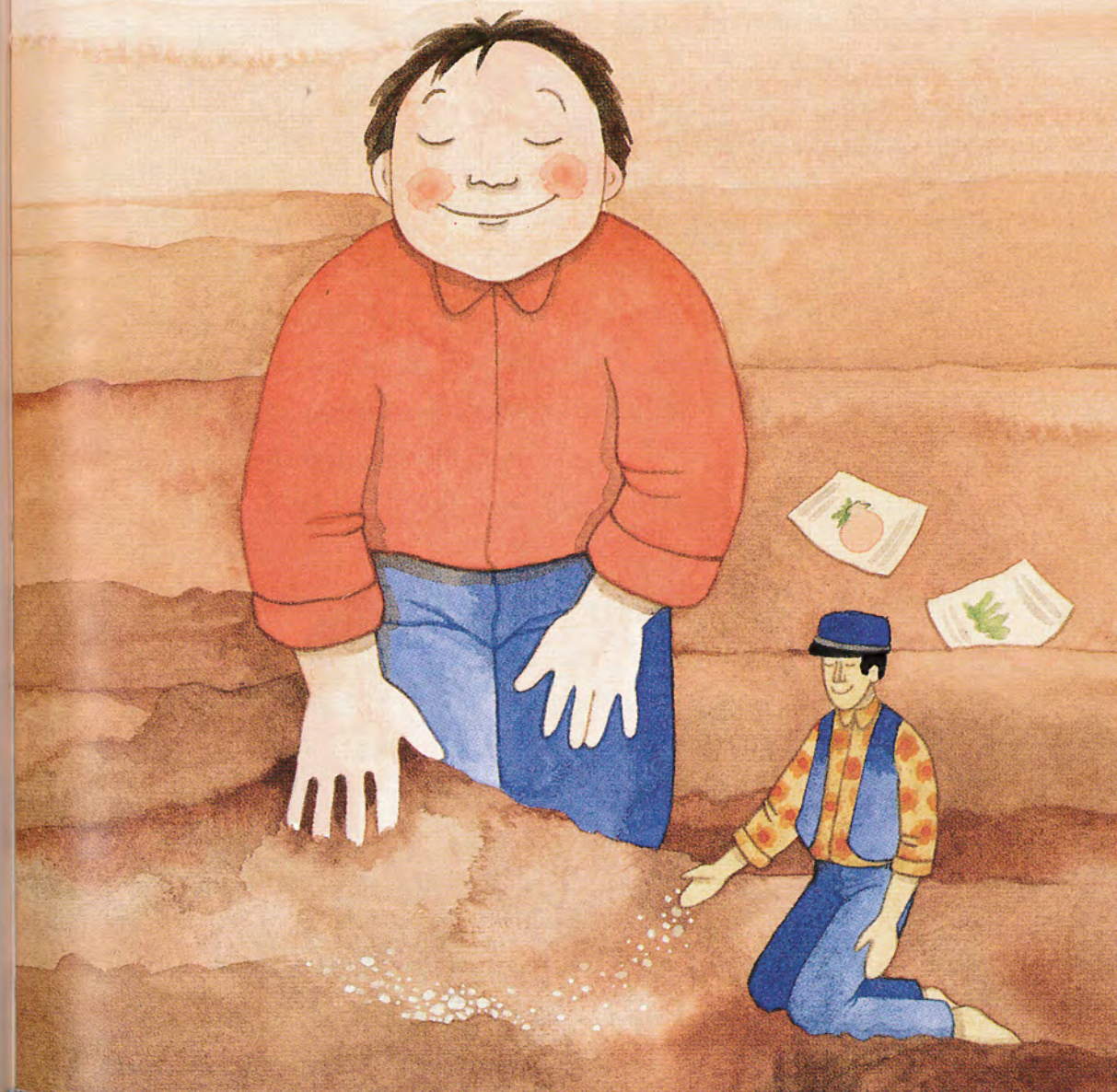
David je piskal, Bosonogec je krilil po taktu z rokami, dedek se je dobrodušno smejal, ko so ob zvončkih, mačicah, vetrnicah, mladih travah korakali proti domu.

Doma jim je ati povedal, da bodo šli v soboto stricu pomagat na kmetijo saditi krompir.

Zgodaj zjutraj so se odpeljali. Prišli so, ko je imela teta na mizi ravno pripravljene ajdove žgance z ocvirki in mlekom. David je imel žgance neznansko rad, a njegova mama ni imela časa zanje. Slastno je pojedel skoraj zvrhan krožnik, nato je odšel z drugimi na polje.

“Midva nisva imela traktorja, takšne brane, niti sejalnika, zato nisva mogla vsega narediti čisto natančno, “je žvrgolel Bosonogec, ko je David polagal krompir v zemljo.

Katere kmetijske stroje poznate vi, otroci? Narišite orodje, ki ga uporabljamo na vrtu.

MIŠKA

Miška mlada in debela
na senik je pohitela,
izmed grabelj in motik
je privlekla star zlatnik.

Miška mlada in debela
jabolko takoj pomlela.
Praznih tačk sedi v seniku,
toži se ji po zlatniku.

Miška mlada in debela
moje jabolko želela!
Meni prav in tebi prav -
za zlatnik sem ji ga dal!

Martova velika junaštva

Flip in Flap in Šluf

Stric mi je rekel, da so loki, ki jih narediš iz tise, najboljši. Rekel je: So najbolj prožni in se sploh ne zlomijo. Vejo pa moraš odrezati, ko bo prava luna. Tako je rekel.

In zdaj, vidite ta lok? Je elastičen, kot da bi bil iz gume in nese od naselja Siparija do naselja Kuščarija. Če izstrelim puščico z vrha naše stolpnice, lahko zadenem vrabca na stolpnici poglavarja Kuščarjev, zelenega in domišljavega Brtončija. Oni dan sem to poskusil. Dobro sem pomeril, vračunal razdaljo in moč vetra, spustil, naredilo je: Sssik! in puščica je svignila ko laserski žarek. Butasti Brtonči je stal na vrhu zelene stolpnice, držal na vrvi balonček, pa je naredilo: Pok! in balončka ni bilo več.

Ampak to ni to, kar sem vam hotel povedati. Gre za eno drugo storijo.

Pred dnevi smo se mi, Siparji, klatili ob morju, tam nad Belimi skalami. In kaj smo videli?! Videli smo enega galeba, ki je delal velike, velikanske kroge nad zalivom. Bil je lep ko sonce. Flap in Šluf sta rekla: Daj, ustreli ga! Sesuj ga! Jaz sem se grozno razjezil. Nadrl sem ta dva in se Flipa in Flafa, ki sta tudi hotela, naj sestrelim galeba. Rekel sem trdo, kot pač reče komandant: Ni govora! In da mi več ne muksnete!

Ko sem to govoril, se je nad zalivom pojavila ena veliko velikanska ptica. Bila je petkrat večja od galeba, a njena krila so bila desetkrat daljša in bila je črna ko karbon. Galeb je ni videl. Mirno je plul nad morjem. Delal je elegantne kroge in se počasi dvigal. Ona črna ptica je tudi krožila, le da je bila bolj visoko, bila je zgoraj, nad galebom.

Sipovci so zazijali: Uuuaaa, vidi jo! Pa kako je ogromna! Pa kako je grozna! Pa kako nevarna!

Plaf in Flaf sta rekla: Joj, kaj bo pa zdaj? In Flip ter Šluf sta rekla: Ubogi galeb! Jaz pa sem rekel: Samo poskusi naj, pa bo videl vruga! In sem jim pokazal lok iz tise in puščice iz vitkega trsta.

In smo gledali, gledali in se tresli. Črna ptica se je spuščala, galeb pa se je dvigal. Črna je ozila kroge, galeb jih je širil. Galeb je krožil kot kazalci od ure, črnuh pa obratno. In potem je galeb končno zagledal orla. Videli smo, kako se je ustrašil, kako je vztrepetal s krili. In takoj se je zasukal ter se pognal dol proti morju in skalam. Oni vrug pa za njim. Šlo je za sekunde!

Jaz pa lok po bliskoma z rame, puščico gor, nategnem, merim, računam ko najboljši kompjuter: hitrost spuščanja, smer in moč vetra, vlago v zraku, vračunam temperaturo, svetlobo, vse, čisto vse, zadržim dih, si rečem zdaj! in spustim. Puščica švigne, švistne in - zgreši!

Orka malora! zakolnejo Sipovci. Jaz pa se v blisku spomnim, si rečem: Aja, seveda! Ma kakšen lok, ma kakšne puščice neki! Laser! Laser!! To pa to, to pa že! In že ciljam z laserskim topom. Elektronika blazno hitro preračunava, določi, samodejno sproži, in: Vsssiss! in v momentu gladko, matematično natančno prelukna črnega ptica. Ta odpre kljun, vrže iz sebe smrtni krik, povesi peruti in že pada, pada ko kamen skala. Buuum in trresssk in plumpfff! in že ga požro divje spenjani valovi.

Hurrra! kričijo Sipovci. Hurrra! kričim tudi jaz. Galeb pogleda gor proti nam, pomežikne, se zareži in reče: Grrrooo! Grrrooo! in še enkrat pomežikne. Potem začne spet mirno krožiti nad zalivom in se vzpenjati.

Flipek, Flapek, Flaf in Šluf me trepljajo po rami in pravijo: Mart, ti si pa res super. Super Mart! Tako, in zdaj za vas, korajžne Galebovce, en gromozanski, gore podirajoči; Huraaaa! do naslednje zgodbe.

TONE PAVČEK

Narisala MOJCA CERJAK

ZLOBNI ANGEL

ŠKRTNIL JE Z ŽELEZNO PERUTJO,
DA JE RES RESKNILO IN ZAHREŠČALO
IN TISTO HUDO MINUTO
JE NAŠE VOZILO OBSTALO
POD CESTO.

ANGEL ZLA SE JE REŽAL
S SMEHOM GRDIM, ZLOVEŠČIM.
POTEM JE PRED DOBRIM ANGELOM ZBEŽAL.
IN MI SMO IMELI SREČO V NESREČI.

Polne cule in rdeče roke

Ko še ni bilo pralnih strojev

Bliža se pomlad in čeprav vreme še nekoliko nagaja, sta se Peter in Igor odpravila na sprehod po nabrežju.

“Glej, Furlanka je vzdignila krilo, bo lepo naredilo!”, je vzkliknil Igor.

“Ali si nor? Kje je ta Furlanka, kje jo vidiš?” se je začudil Peter.

“Neee, ni se mi zmešalo. Tako pravi moja nona, ko se ozre proti Furlanski nižini in opazi, da se na tistem koncu dvigajo oblaki in na obzorju zasijejo sončni žarki. Takrat z veseljem napove, da bo jutrišnji dan sončen”, mu je odgovoril Igor. “Doma je bila iz Boljunca in je, kot mnogo drugih deklet iz Brega, že mlada okusila trdo delo perice.”

“Kdo pa so bile te perice?” je radovedno vprašal Peter.

“Dragi Peter, kako misliš, da so prali rjuhe, srajce in spodnje hlače, ko še ni bilo pralnih strojev in čistilnic? Vse je bilo treba oprati ročno, zato se je v vaseh in naseljih, mimo katerih je tekel kak potok, razvila ta dejavnost. Zaslužek ni bil velik, a vsaka lira je ogromno pomenila za mnoge družine, še posebno za tiste številne.

Ob ponedeljkih so se perice peš napotile v Trst po umazanijo k premožnejšim družinam. Od vsake družine so odnesle po eno culo.

Doma so perilo najprej oprale v topli vodi. Da bi vse postalo snežno belo, pa niso uporabljale pralnih praškov, pač pa, pomisli, pepel!”

“Danes si res grozen! Kje imaš glavo? Kar naprej mi govoriš o stvarih, o katerih nisem še nikoli slišal! Kako lahko siv pepel nekaj očisti?”

“Očisti, očisti!!! Ko pa je bilo treba vse splakniti, so se perice zbrale ob potoku, poklekstile na skrlo in tu začele z najbolj napornim delom. Ure in ure so se pod sončno pripeko ali v mrzli burji sklanjale nad ledeno vodo. V njej so prsti nabrekli in postajali rdeči kot kuhan rak. *Frigale* so in *frigale*, čebri pa so se polnili z opranim perilom.

S sušenjem je bil večkrat križ. Ob lepem vremenu, še posebno če je zapihal veter, so se rjuhe in vse ostalo hitro posušile. Če pa se je zaradi vlage sušenje zavleklo, je bilo treba pohiteti z likanjem, da bi bilo vse pravočasno na red. Biserno belo in lepo zlikano perilo so vračale mestni gospodi ob petkih ali sobotah.”

“Kakšna sreča, da si je kdo izmislil pralni stroj! Škoda le, da skoraj vsi pralni praški onesnažujejo okolje! Ko bom velik in bom kemik, si bom že jaz izmislil prašek, ki bo naravi prijazen!!!”

Nagradna vprašanja:

- 1) Ali poznaš kak vremenski pregovor? Za nasvet vprašaj starše ali *nonote*.
- 2) Veš, kako so izgledali likalniki, ko še ni bilo električnega toka? Nariši nekdanji likalnik!

Vodoravno poimenuj, kar je narisano, pa se ti bo navpično, na temnejše obarvanih kvadratih, prikazalo ime nekdanjega pralnega sredstva!

V šoli nič novega

Jasmina hodi v prvi razred. Vsak dan, ko vstopi, jo Očka ali mamica vprašata, kako je bilo v šoli. Ampak to ni nič novega. Nima samo Jasmina tako radovednih staršev. Tudi vas tako zaslišujejo.

Ta dan je Jasmina vstopila v toplo kuhinjo. Lička so ji rdeče cvetela, kajti zunaj je bril mrzel veter. Očka se ziblje na stolu za mizo. Počasi si zajema juho in lista časopis. Nato se ozre po deklici in vpraša:

“No, kaj si se danes naučila?”

“Danes? Nobene nove črke. Nič!”

“Kako nič! Kakšna je ta današnja šola!” se skoraj razjezi oče. Jasmina ga opazuje, nato se domisli in reče:

“Aha! Naučili smo se sedeti in jesti.”

“V prvem razredu se učiš sedeti, kot da ves čas doslej nisi sedela,” je brundal vedno glasneje.

“Oči, kaj ti nisi hodil v prvi razred?” ga je vprašala in mu nagajivo gledala v oči.

“Kako bi prišel v drugega! Kako si to predstavljaš, kaj?”

“Hm, ne ziblremo se na stolu. In kadar jemo, ne beremo,” ga je podučila in mu lepo zložila časopis.

“Hvala, pozabil sem! Kje je že moj prvi razred,” se je nasmehnil in priznal, da črke niso edina učenost, ki jo lahko prineseš iz šole.

Če zmanjka sline

Pravijo,
na svetu vse mine,
nihče pa ne pove,
kaj se zgodi,
če zmanjka sline.

Kako se celijo rane,
če ni več sline
naše dobre mame?

Kako babica vdene niti,
če niso preveč tanke,
kako jih spravi brez sline
skozi ozko uho šivanke?

Kako Fani lista po knjigi,
če ima suhe prste,
kako lepi znamke
na pisma vsake vrste?

Kako se umiva muca,
ljubiteljica svežine,
kako si očisti dlako,
da jo potrpljenje ne mine?

In končno,
kako se počuti Tine,
hoče pljuniti skozi zobe -
pa nima sline!

Iz slovenskega koledarja

Marec - Sušec

Marec je bil za Rimljane prvi mesec v letu; ime je dobil po bogu vojne Marsu. Po domače mu rečemo sušec - nemara pa zato, ker zdaj sonce že jemlje sneg in je vreme nasploh sušno. Čeprav je velik del marca še zima, se vendarle narava začanja prebujati in z njo zaživijo tudi poljska dela. Mnoga nosijo v sebi spomin na starodavna verovanja, ko so naši predniki v vsakem naravnem pojavu slišali ali slutili duha, ki jim utegne škoditi.

Od pepelnične srede do velike noči je čas posta; to pomeni odrekanje mastnim in mesnim jedem ter veseljačenju. Danes se tega redkokdodržijo, na kmetih pa ponekod še zmeraj - vsaj teden pred veliko nočjo. V nekaterih krajih so svojčas celo skрили nože in vilice, ker je za postne jedi menda dovolj - žlica. Zaj-

trka ni bilo, kosilo je bilo že okrog enajstih dopoldne, večerja pa pozno popoldne. Jedli so predvsem mlečne jedi, fižol, zelje, repo, krompir, žgance, polento, kašo, suho sadje, od peciva pa preste, ki so jih v srednjem veku pekli v samostanih in jih delili revežem.

12. marca goduje sveti Gregor, papež in eden najpomembnejših cerkvenih mož. Na Gregorjevo se po ljudski veri

ptički ženijo; tudi sicer velja ta dan za začetek pomladi. V tem času obrtnikom ni bilo več treba delati ob luči, zadostovala je dnevna svetloba. "Sveti Gregor luč v vodo vrže," pravijo v Železnikih; v Trziču na Gorenjskem pa na večer pred svetnikovim godom otroci spuščajo gregorčke - tako pravijo hišicam iz deščic ali lepenke, ki jih na dolgi vrvici spuščajo po vodi. V hiške postavijo gorečo svečo, zato je od daleč videti, kako lučke plavajo...

PALČEK BRALČEK

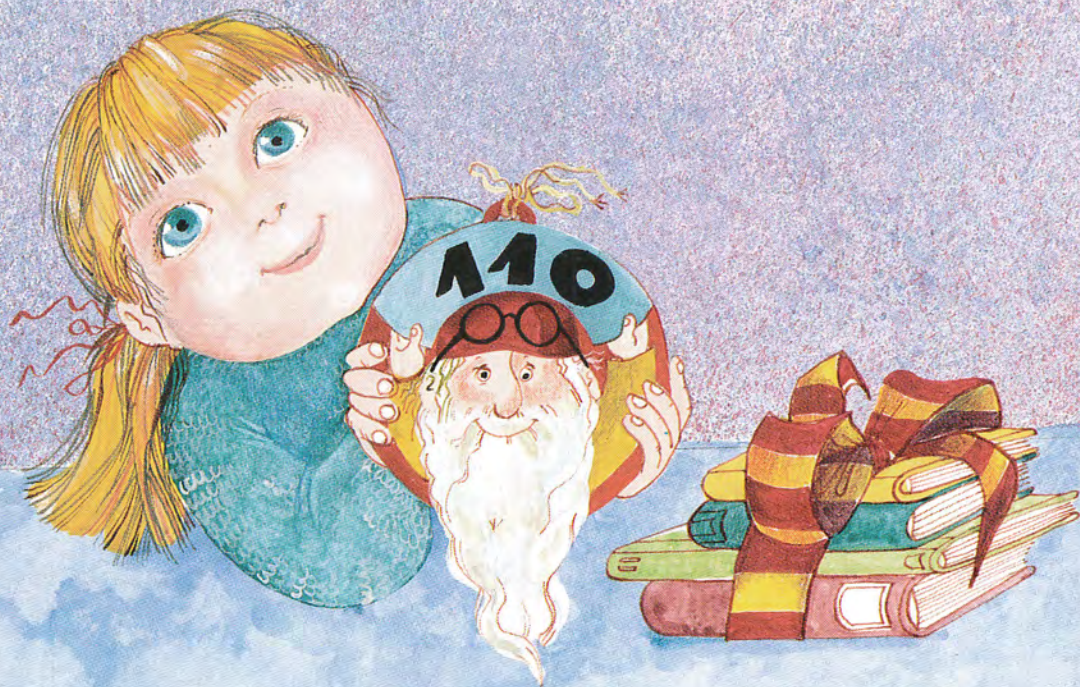
Palček Bralček zna dobro tudi tuje jezike. Kako jih ne bi! Saj se hrani s samo učenostjo. Ima tako imenitne mozgane, ki vse razumejo, kar preberejo. Res, da mora za kako malenkost pogledati tudi v slovar, a tega mu ne bomo zamerili.

Ta mesec je bral samo knjige v tujih jezikih: v nemščini Grimmove pravljice, v angleščini Skrivni dnevnik Jadrana Krta, v italijanscini Ostrzka. Mimogrede pa se kaksen častnik. Iz enega je zvedel, da je neka solarka v kratkem solskem letu prebrala sto deset knjig. Pisalo je, da je za to dobila posebno priznanje.

Bralček je brundal v brado. "Sto deset knjig, primojdunaj! Rad bi jo poznal. Z njo bi se pa dalo pomenkovati." Prebral je pa tudi, da mnogo ljudi ne prebere niti ene knjige na leto. Kar zgrozil se je, da je kaj takega sploh mogoče.

Premisljeval je, kaj storiti. Nič zares pametnega mu ni prislo na misel. Malo je bil zalosten. "Tako sem že star," si je rekel, "pa ne vem, kako bi te cudne tipe navdusil za branje."

Ali mu lahko kaj svetujete?

ŠOLA ZA PSE

Za reveža se nihče ne zmeni:

Še pes ima rad pri jedi mir.

Izgubil je ves denar, prišel je v težek položaj:

Vemo, kam pes tace moli.

Tega ne privoščim nikomur!:

Počutim se kot pes v cerkvi.

Med jedjo ljudi ne smemo motiti:

Tega še psu ne privoščim.

Vemo, kaj je skrivni namen govorjenja neke osebe:

Reveža še pes ne povoha.

Počutim se odveč, nezaželen.

Prišel je na psa.

Naš pes Nik je v pasji šoli dobil grozno težko nalogo: človeški jezik je moral prevesti v pasjega. Dobil bi celo pasjo desetico, če ne bi po nesreči vse prevode med seboj pomešal. Pomagajte Niku in uredite pasje prevode tako, da se bodo po pomenu ujemali s povedmi ljudi.

Beremo, rišemo, pišemo...

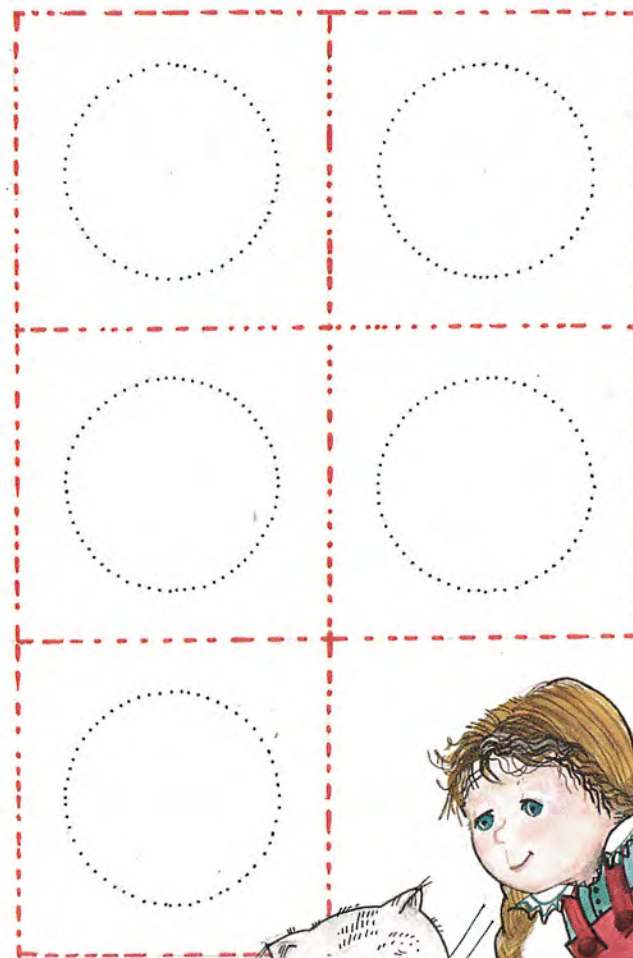
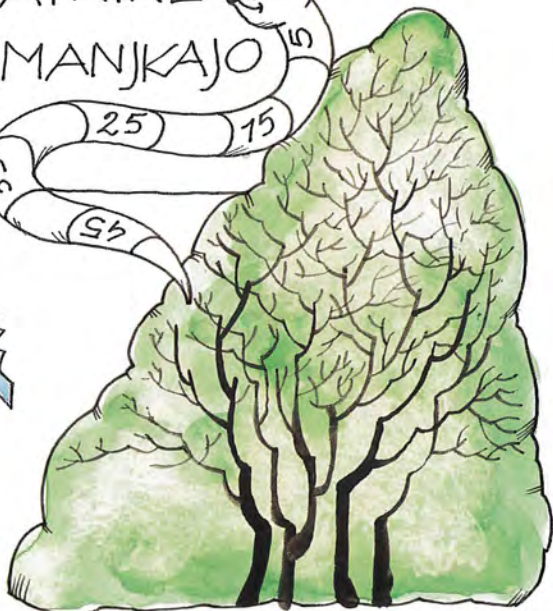
IZRAČUNAJ, KOLIKO SEM ZAKOPAL NA VRTU
 $5 - (-1) - (+3) - (-2) - (-10) + 2 - (-1) - (+5) = 0$

NAPIŠI VEČKRATNIKE ŠTEVILA 5, KI MANJKAJO KAČI

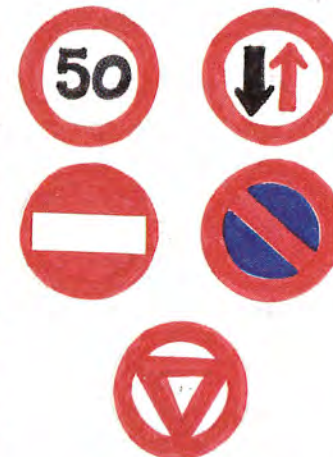

MAGIČNI KVADRAT

7	?	7
?	9	2
4	5	6

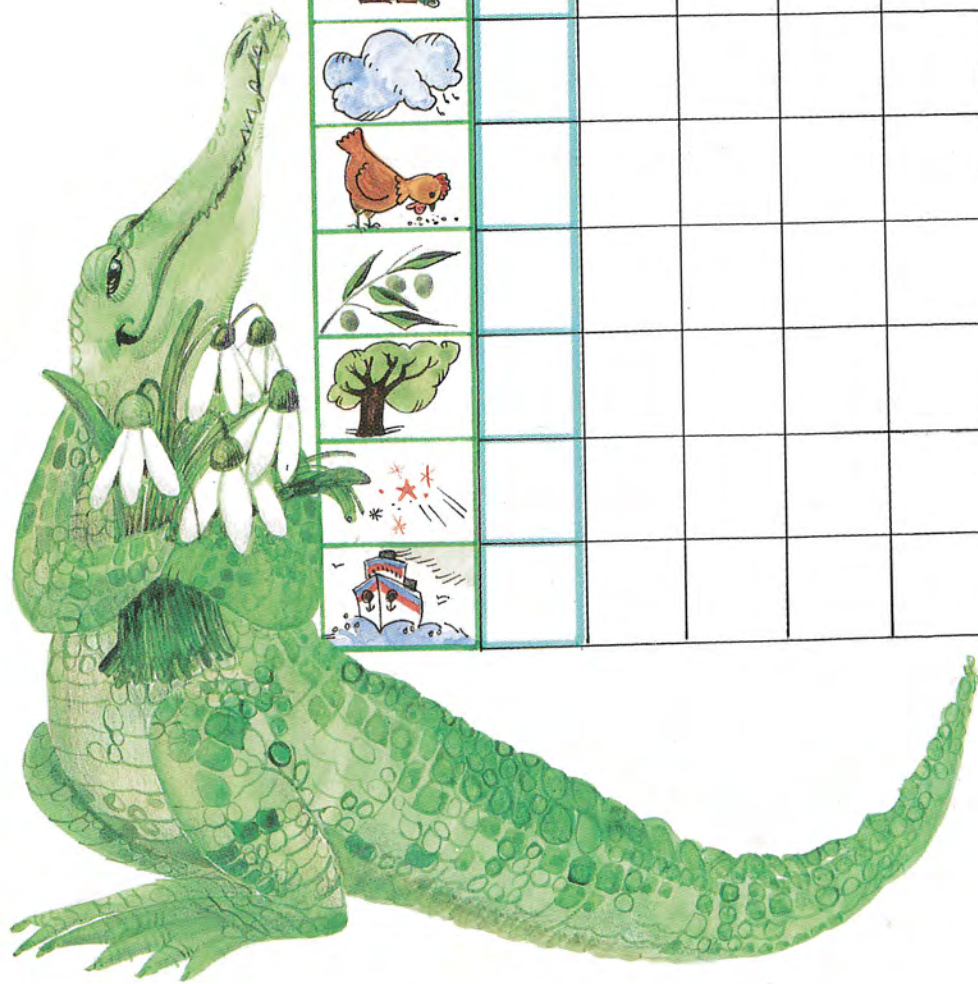
CESTNI ZNAKI

KAJ PREDPISUJEJO NARISANI ZNAKI? VRIŠI JIH V PRIPRAVLJENA POLJA.

KRASJANKA

šolarji pišejo

KAKO JE BILO V NAŠIH GOSTILNAH NEKOČ

1. Štefan je bila posebna dvolitrska steklenica, v katero so некоč v gostilnah točili vino - na Krasu teran.
2. Pašereta je bila nealkoholna pijača, podobna današnji oranžadi. Prodajali so jo v posebnih stekleničkah, ki so namesto zamaška imele nekakšno kroglico, ki so jo ob uporabi pahnili v steklenico.
3. V Praprotnu je bila некоč znana domača gostilna pri "Sesljanknih". Tu so se zbirali domačini. Prirejali so tudi ples in veselice.
4. Predmet na tretji sliki je muholovka, v katero so некоč dajali med.
Poljanka Doljak, 2.r.
COŠ "S. Gruden", ŠEMPOLAJ

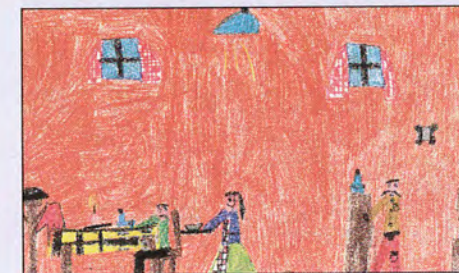

Alenka Verša

Peter Lisjak

1. Štefani so bile dvolitrske starodavne steklenice za vino.
2. Pašereta je bila prozorna tekočina, po okusu podobna današnji oranžadi.
3. Oče mojega deda, ki je živel v Cerovljah, je hodil v gostilne bližnjih vasi. Večkrat po trdem delu se je ustavil s prijatelji v gostilni. Tam so popili kapljico domačega vina. Radi so tudi igrali karte do poznih ur.

Manuel Zuppin

4. Na sliki je prikazana muholovka. Ta predmet hranijo v Škedenjskem muzeju.
Manuel Leghissa, 2.r.
COŠ "S. Gruden", ŠEMPOLAJ

Ilja Bufon

Učenci 3. r. OŠ "A. Černigoj" s PROSEKA so stare gostilne prikazali na risbica.

O LETNIH ČASIH SO RISALI ZA
BOSONOŽCA IN DAVIDA

Učenci OŠ "A. Sirk" iz Kriza

Iva Pertot, 2. r.

Nadja Cibic, 2. r.

Ivan Kerpan, 2. r.

Jerica Sirk, 4. r.

Ester Paoli, 3. r.

Veronika Tence, 1. r.

Sara Cossutta, 1. r.

Učenci COŠ "Stanko Gruden" iz Šempolaj

Lara Zacchigna, 3. r.

Carolina Trampuš, 2. r.

Manuel Leghissa, 2. r.

Poljanka Doljak, 2. r.

Erik Briščak, 2. r.

Manuel Leghissa, 2. r.

Za pravilne rešitve iz prejšnje številke so bili izžrebani:

Roberta Chirani, OŠ "Primož Trubar" – BAZOVICA, Elisabetta Rodopulos, 3. r. OŠ "Ivan Grbec" – SKEDENJ, Carolina Trampuš, 2. r. COŠ "Stanko Gruden" – SEMPOLAJ, Rok Cebron, 1. r. OŠ "Albert Sirk" – KRIZ, Leonardo Druscovich, 4. r. OŠ "Avgust Cernigoj" – PROSEK, Gregor Bratoz, 2. r. COŠ "Lojze Kokoravec" – SALEŽ, Dimitrij Purič, 3. r. OŠ "Alojz Gradnik" – REPENTABOR – Martina Guštin, 2. r. OŠ "Virgil Šček" – NABREŽINA.

Knjižna darila poklanja Tržaška knjigarna.

Rešitve, dopise in risbice pošljite do 28. marca!

Ronč in Brenč - V neokrnjeni naravi

